

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑΝΙΔΑΣ

Ευκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἑλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμῆς 100. Ἐξαετηρικῆς 55. Τρίμηνη δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50. Αμερικῆς δολλάρια 3. — Ἀγγλίας καὶ ἑλλῶν ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνηοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἄλλ' αἰ ἀνδραγαθία ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκουμενικῆς συνόδου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐβρῆιδος ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 44ος

Ἀθῆναι, 26 Δεκεμβρίου 1936

Ἔτος 59ον.—Ἀριθ. 4

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΛΗ

Μία θαυμάσια εἰκόνα τοῦ καλλιῶ καὶ περιφημοῦ ἰταλοῦ ζωγράφου Πιντουρικόκιου (Pinturicchio)

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΩΣ

— Ἀγγέλω! τρέχα γρήγορα στὸ κοτέτσι νὰ μαζέψῃς τ' αὐγά! Ἀγγέλω, τερπελοκόριτσο, κατέβα γρήγορα στὸ περιβόλι νὰ κόψῃς μαϊντανό! Ἀγγέλω, τί κάθουσαι καὶ δὲν καθαρίζεις τὰ κρεμμύδια γιὰ τὴ σοῦπα! Ἀγγέλω ἀπ' ἐδῶ! Ἀγγέλω ἀπ' ἐκεῖ... γιὰ κάθε ἀγγαρεία ἔπρεπε νὰ φωναχθῆ ἡ Ἀγγέλω.

Δυστυχισμένη Ἀγγέλω!.. Βασανισμένη ζωὴ τραβοῦσε ἀπὸ τότε ποὺ πέθανε καὶ ὁ πατέρας τῆς καὶ ἡ μάνα τῆς καὶ τὴν εἶχε μαζέψει στὸ σπίτι τῆς ἡ μεγάλη θεία τῆς ἡ γριά Ὀνωρίνα. Ἡ δύστροπη γριά χωριάτισσα καὶ αἱ δύο γκρινιάρες κόρες τῆς ἡ Μάρθα καὶ ἡ Ταρσὴ μεταχειρίζονταν τὴν μικρούλα ὀρφανὴ σὰν ὑπηρέτρια ποὺ ἔλα ἔπρεπε νὰ τὰ κάνῃ καὶ ἔλα νὰ τὰ ὀπομένη, κ' ἀπὸ τὴν αὐγὴ ὡς τὴ νύχτα ἡ φτωχοῦλα ἔτρεχε ἐπάνω-κάτω, δούλευε καὶ μοχθοῦσε χωρὶς νάκούσῃ ποτέ τῆς ἕνα καλὸ λόγο, παρὰ μονάχα φωνές, κατσάδες καὶ βρισιές.

Ὡς καὶ τὸ ἀληθινὸ τῆς ὄνομα Ἀγγελίνα—ποὺ ὠστόσο ἦταν τόσο ὠραία—τῆς τὸ χάλασαν. Ἀλλὰ καὶ τί τῆς ἀφῆσαν ἀραγε; Μόνο τὸ μικρὸ τῆς κομπολογάκι ἀπὸ τίς μαῦρες χάντρες, ποὺ τῆς τὸ εἶχε δώσει ἡ μαννούλα τῆς στὰ χέρια τῆς τὴν ὥρα ποὺ τὴν ἀποχαιρετοῦσε γιὰ πάντα. Πόσες φορές ἡ καίμενη ἡ ὀρφανή, μὲ τὴν καρδιά φουσκωμένη ἀπὸ τὴ λύπη καὶ τὸ κορμὶ πονεμένο ἀπὸ τὰ χτυπήματα καὶ τίς σπρωξιές, δὲν ἀποκοιμήθηκε βρέχοντας τὸ κομπολογάκι τῆς μὲ δάκρυα πικρά. Καὶ τὸ μόνο ποὺ τὴν παρηγοροῦσε ἦταν πῶς ἡ μαννούλα τῆς βρισκόταν τώρα στὸν οὐρανὸ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὴν ἔβλεπε. Κι' ἀλήθεια μονάχα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μπορεῖ νὰ τῆς ἐρχόταν τὸ κουράγιο καὶ ἡ ὑπαμονὴ ποὺ τὴν βοηθοῦσαν νὰ ἀποφέρῃ τὴν βασανισμένη αὐτὴ ζωὴ τῆς.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ υπό ALEXANDRE ALANOF
και JACQUES CHRISTIAND

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Η Αντουανέττα και ο Ανδρέας μπήκαν μέσα. Η αδελφή του Ερρίκου Μπερνόν ήταν γνωστή σε όλους και έτσι ο φύλακας δεν τους έφερε καμιά δυσκολία να περάσουν κι ούτε παραξενεύτηκε καθόλου όταν είδε τους δυο νέους να ανεβαίνουν την πέτρινη σκάλα που οδηγούσε στον μεγάλο Ισημερινό (*).

Στο πρώτο πάτωμα η Αντουανέττα άνοιξε μια πόρτα. Βρίσκονταν κάτω από τον μεγάλο θάλο του κατασκοπεύου.

Μέσα στο λιγοστό φως που έπεφτε

ροσε κανείς να διακρίνει τίποτε. Ωστόσο αντιλαμβάνονταν πως η αίθουσα όπου βρισκόταν ήταν στρογγυλή και πολύ μεγάλη. Κι' άλλο τόσο τεράστιες θά ήταν και οι διαστάσεις του θόλου που την σκέπαζε.

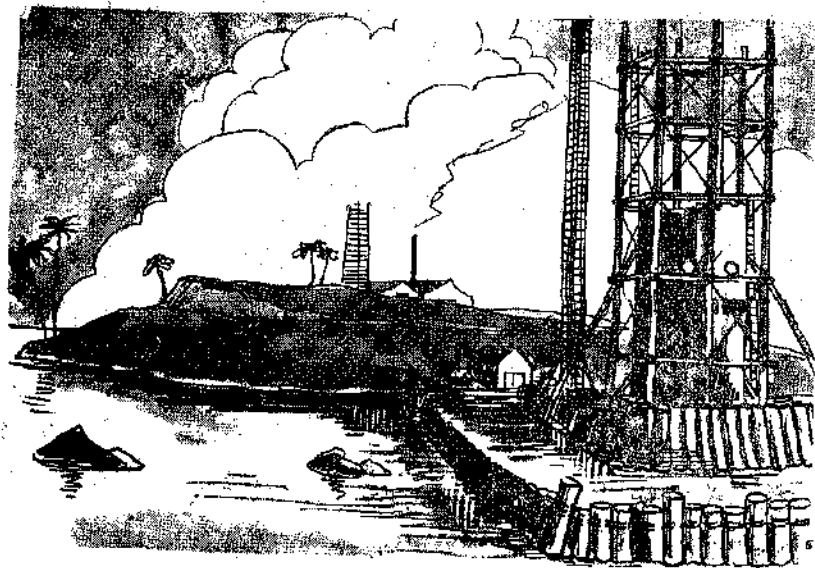
Έξαφνα με φωνή έβγαλε τον Ανδρέα από τον θαυμασμό του.

— Έλατε, έλεγε αυτή η φωνή.

Ένα χέρι έπιασε το δικό του.

Ο Ανδρέας άφύθηκε να τον οδηγήσουν.

— Και τώρα, πιστήστε στερεά από τα κάγκελλα κι' ως αρχήσουμε ν' ανεβαίνουμε, συνέχισε η δεσποινίς

Διάλεξαν ένα απομονωμένο νησί, στη μέση του ωκεανού...

μέσα στην αίθουσα από μια μεγάλη σχισμάδα ανοιγμένη στο ψηλότερο μέρος του θόλου, ο Ανδρέας μπόρεσε να ξεχωρίσει μερικά σημεία και ήθελε τους τόν έγείμισε θαυμασμό.

Εκείνο που του έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση ήταν μια πελώρια μεταλλική εξέδρα στημένη στη μέση της αίθουσας και πάνω από αυτήν ένας μεταλλικός κύλινδρος, ασύλληπτα μακρύς, που στεκόταν μετώρος. Έπάνω στη γυαλιστερή επιφάνειά του αντιφέγγιζε το φως των άστρων.

Στην κάτω άκρη του κυλίνδρου αυτού, που ο Ανδρέας είχε αρχίσει να μαντεύει τον προορισμό του, βασιλευε βαθύτατο σκοτάδι, και δεν μπο-

Μπερνόν, που γνώριζε καλά όλα αυτά τα μέρη.

Και λέγοντας τα λόγια αυτά ή νέα επέτρεψε πρώτη το πόδι της στη οιδερένια σκάλα που στην αρχή δεν την είχε παρατηρήσει ο Ανδρέας.

Σε λίγο βρέθηκαν επάνω στην εξέδρα. Η σχισμάδα του θόλου έρχόταν άκριβος στο ύψος τους και το φεγγάρι, ένα χλωμό μισοφέγγαρο τους έριχνε το αδύνατο φως του.

Η δεσποινίς Μπερνόν άρρησε για μια στιγμή μόνο του τον Ανδρέα και σε λίγη ώρα γύρισε συνοδευμένη από ένα λεπτό και ψηλό νέο.

— Σας παρακαλώ να συγχωρήσετε τον αδελφό μου, είπε στον Ανδρέα, μα ήταν τόσο βυθισμένος στις παρατηρήσεις του, που ούτε μεις άκουσε καν που ανεβήκαμε και χρειάστηκε να πάω κοντά του να τον ξεκουρήσω.

— Αυτό είναι αλήθεια. Δικαιολογήθηκε ο αστρονόμος. Παρακολουθούσα ένα πολύ σπάνιο φαινόμενο που είχε απορροφήσει όλη μου την προσοχή. Μα αν δεν κάνω λάθος, έκανε ζωηρότερα, σαν να ξυπνούσε τώρα μόλις, αυτός είναι ο κύριος Μπερνέ!

Τα μάτια του γυάλισαν και άρπάζοντας το χέρι του Ανδρέα το τράνταζε, φωνάζοντας:

— Μπράβο! Μπράβο!

Ο Ανδρέας άρχισε πάλι ν' αναρωτιέται μήπως είχε να κάνει με καμιά οικογένεια αντισορόπων.

Έξαφνα όμως, σαν να είχε μαντεύσει αυτή τη σκέψη του, ο Ερρίκος Μπερνόν στάθηκε ακίνητος, το πρόσωπό του πήρε ένα ύφος ψυχρό και φλεγματικό και άρχισε να μιλάει με μικρές, σύντομες φράσεις και με φωνή χαμηλωμένη:

Η αντίθεση ήταν τόσο μεγάλη, ώστε οι φόβοι του Ανδρέα άνοιξαν να διαλυθούν στερεώθηκαν άκρως περισσότερο.

— Έλατε, είπε ο νεαρός αστρονόμος στον Ανδρέα. Κάτω μπορούμε να μιλήσουμε πιο άνετα.

Εκνακατέθηκαν την σκάλα και όταν έφθασαν κάτω ο Ερρίκος γύρισε τον διακόπτη του ηλεκτρικού. Απλετο γαλαζωπό φως πλημμύρισε την απέραντη αίθουσα.

Δεν θέλω, είπε ο αστρονόμος, να σας δείξω από τώρα τα σχέδιά μου. Τα έχω στο σπίτι μου φυλαγμένα και δεν τα ξέρει κανείς, είμαι όμως πρόθυμος να σας εξηγήσω τι θελήσετε και να απαντήσω σε όλες τις παρατηρήσεις που θα είχατε να κάνετε σχετικά με τη χρησιμοποίηση αυτής της ανακάλυψης για ένα ταξίδι σ' έναν άλλον πλανήτη.

Και με λίγα λόγια ο αστρονόμος εξήγησε στον Ανδρέα πως είχε καταστρώσει με όλες τις λεπτομέρειες τα σχέδια για την κατασκευή μιας πελώριας βολίδας που θα μπορούσε να μεταφέρει άνετα δύο ή τρεις επιβάτες ως τον άλλον πλανήτη που θα έκοφενδονίζονταν. Η μόνη δυσκολία που τον σταματούσε ήταν η απόλυτη αδυναμία να βρη τον τρόπο με τον οποίο ή βολίδα του αυτή θα μπορούσε ν' αποκτήσει μια τέτοια ταχύτητα ώστε να νικήσει την έλξη της γης.

Στο σημείο αυτό ο Ανδρέας τον έκοψε.

— Η αδελφή σας μου είπε πως για να υπερικήσει η γήινη έλξη χρειάζεται μια ταχύτητα έντεκα χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο και έχω την ιδέα πως πραγματικά, το έκρηκτικό μέγμα που ανακάλυψα μπορεί να ξεπεράσει αυτή την ταχύτητα.

(Ακολουθεί) ΓΕΡΓΙΑ ΤΑΡΕΟΥΑΝ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΝΤΕΒΩ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Ο Σαζίκνης τότε κατέβασε τα μάτια χωρίς να πη λέξη, κι' ο Δουμποδάνος, άφωνος επίσης, έδειξε τον ώμο τον δικό του.

— Α, κατάλαβα! φώναξε ο κ. επιμελητής είναι πληγωμένος! Δεν μου είπες προ δλίγου πως είναι στο νοσοκομείο κι' έχει κοκκίτη; Είχα δικιο που δεν το πίστεψα. Να που κάποιος τον χτύπησε, παις ξέρει μάλιστα μην το έβγαλε τον ώμο!

Ο Μοντανής, που είχε βάλει τα δυνατά του να σηκωθεί απ' το νοσοκομείο για να παρουσιασθή στον κ. επιμελητή, αισθανόταν τώρα πολύ δυνατούς πόνους. Έκλεισε τα μάτια του, λύγισαν τα γόνατά του, κι' αν δεν πρόφταινταν να τον κρατήσουν οι φίλοι του, θα έπεφτε κάτω.

Τον εκάθησαν με προσοχή σε μια πολυθρόνα, ενώ ο κ. Τελόριμος άνοιξε την πόρτα του προβαλάμου και φώναξε:

— Τον γιατρό! να έλθη εδώ ο γιατρός!

Τα παιδιά που ήταν εκεί έξω δρμησαν στο γραφείο και περικύκλωσαν τον πληγωμένο. Άλλα τί μπορούσαν να του κάμουν, αν τυχόν δεν βρισκόταν στο Λύκειο ο γιατρός;

Ευτυχώς ήταν εκεί, έτρεξε και πρόσταξε να μεταφέρουν τον Μοντανή στο διπλανό δωμάτιο όπου μπήκε κι' ο επιμελητής.

Το γραφείο τότε γέμισε από παιδιά που ρωτούσαν ανήσυχια για το συμβατητή τους. Τέλος βγήκε από το διπλανό ο επιμελητής κι' είπε πως ο γιατρός εξέτασε τον πληγωμένο αλλά δεν βρήκε πολύ σπουδαίο το τραύμα του. Ησούχασαν λοιπόν όλοι κι' αποσύρθηκαν, εκτός από το Μάριο, που σ' έλο αυτό το διάστημα περίμενε στην άκρη του πότε να τελειώσουν αυτές οι φασαρίες για να μπορέσει να μιλήσει στον κ. Τελόριμο.

Και νά, τώρα ήταν στο γραφείο οι δυο τους.

— Έλα τώρα εσύ, μικρέ, που με ζήτησες, του είπε ο επιμελητής. Πως σε λένε και τί θέλεις;

— Ονομάζομαι Μάριος Καπάνης, αποκρίθηκε ο «μικρός», κι' είμαι γιός ενός παιδικού σας φίλου. Θα τον θυμάστε βέβαια τον κύριο Θωμά Καπάνη...

Ο κ. Τελόριμος άκουσε αυτό το όνομα χωρίς να δείξη τη συγκίνηση και την προθυμία που περίμενε ο Μάριος.

— Καπάνης; .. Έκαμε σά να προσπαθήσει να θυμηθώ. Α, ναι, τώρα θυμούμαι... Καπάνης Θωμάς, μάλιστα, είμαστε συμμαθητάι και φίλοι, μα ξέρεις πόσος καιρός είναι από τότε;

Και κοίταξε τον Μάριο καλά, σά να θελε να βρη στο πρόσωπό του καμιά ομοιότητα με τον πατέρα του, που τώρα τον είχε θυμηθεί.

— Λοιπόν, τον ρώτησε ύστερα,

— Άσε με και κυνηγώ τώρα κάποιον! ..

τί θέλεις από μένα, μικρέ μου φίλε;

— Μά... ήρθα για να σπουδάσω στο Λύκειο σας, αποκρίθηκε ο Μάριος. Μπορείτε να μ' εγγράψετε;

— Πόσων ετών είσαι;

— Ένδεκα.

— Και τί ξέρεις;

— Όχι πολλά πράγματα, λέει ο πατέρας μου.

— Και ποιός σ' έφερε εδώ στο Παρίσι;

— Κανένας. Μόνος μου ταξίδεψα.

Ο κ. Τελόριμος χαμογέλασε, γιατί θυμήθηκε πως κι' αυτός, όταν ήταν παιδί, ειλ' έρθει να σπουδάσει στην πρωτεύουσα μόνος του.

— Έχεις τουλάχιστο κανένα γράμμα από τον πατέρα σου;

Τα μάτια του Μαρίου στραψαν: — Είχα, κύριε επιμελητή, είχα ένα γράμμα, αλλά δυστυχώς δεν το έχω πιά!

— Τι θα πη αυτό;

— Θα πη... νά, πως μου το έκλεψαν με κατεργαριά μ' όλα τα λεφτά που είχε μέσα!

Ο κ. Τελόριμος όπωπεύθηκε. Μήπως το παιδί αυτό ήταν κανένας πρώιμος τυχοδιώκτης, κατεργάρης, κι' ήρθε να του «ζουπήξει» παραδάκια;

Ωστόσο τον ρώτησε πως έγινε αυτή η κλεψιά κι' ο Μάριος του διηγήθηκε την ιστορία. Η διήγηση αυτή έγινε με τόση έξαψη και ζωηρότητα, ώστε ο κ. Τελόριμος δεν είχε πιά αμφιβολία πως ο μικρός Γασκόνος έλεγε αλήθεια.

— Και πόσα εκατοστάρικα είχε μέσα το γράμμα; τον ρώτησε ύστερα.

— Δεν ξέρω καλά, κύριε επιμελητή, αποκρίθηκε ο Μάριος. Νομίζω πως η μητέρα μου είχε οικονομήσει δσα θα μου έφταναν για να μείνω εδώ ένα χρόνο ή ξη μήνες. Τώρα, για να τα οικονομήσω, πάλι, θα χρειασθώ πολλές καιρές...

Ο κ. Τελόριμος σοβαρεύθηκε.

— Και τί σκοπεύεις να κάμεις, ρώτησε, τώρα που δεν έχεις πιά αυτά τα χρήματα;

— Αφελέστατα ο Μάριος αποκρίθηκε:

— Ο πατέρας μου σάς έγραφε να μου βρήτε γι' άργότερα μια όποτρεφία. Θα σας παρακαλέσω λοιπόν, την όποτρεφία αυτή να μου τη βρήτε από τώρα. Έτοι θα μπορέσω να μείνω εδώ και χωρίς τα χρήματα που μου έκλεψαν, αν και κάτι μου λέει μέσα μου

πως θα τα ξαναβρω.

Ο κ. Τελόριμος είχε κατακτηθεί πιά από την έξυπνάδα, τη χρηστότητα και την ειλικρίνεια που έδειχνε το πρόσωπο αυτού του παιδιού. Και του είπε:

— Ναι, πιστεύω πως δσα μου λές είναι ή καθαρή αλήθεια... Η όποτρεφία δεν είναι τόσο εύκολο πράγμα, αλλά θα προσπαθήσω, γι' αγάπη του πατέρα σου, του παλιού μου φίλου, να την επιτύχης. Θα παρακαλέσω τον κ. Διευθυντή να μείνης για την ώρα στο Λύκειο. Και να ιδούμε.

Ελπίζω το προσωρινό αυτό να γίνη δριστικό.

— Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε επιμελητή, φηβύρισε ο Μάριος με συγκίνηση.

(*) Σ. τ. Σ. Τηλεσκοπίο παράλληλο με τον γήινο άξονα κανονισμένο ώστε να παρακολουθή την ημερήσια πορεία της Γης.

Τὸ καλύτερο δῶρο τῆς πρωτοχρονιάς :

Η "ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ" ΤΟΥ 1936

Θαυμάσιος τόμος ἀπὸ 528 σελίδες. — 365 εἰκόνες. — «Οἱ ἔξωφρενικὲς περιπέτειαι τοῦ Πέτρου Ἀντιφῆ, μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν. — «Ὁ Μπαρμπα-Μακροπόδης». — «Ἡ Μικρὴ Ρωσίδα τῆς Ἀγίας Ἐλένης». — «Οἱ γάτες τῆς Δανάης» καὶ «Οἱ κοῦκλες τῆς Μιράντας τῆς Κυρῆ-Μάρδας». — «Μικρὴ Σιτουργικὴ» τοῦ Ξενοπούλου. — 100 Διηγήματα, 42 Ποιήματα, Ἀθηναϊκαὶ Ἐπιστολαὶ τοῦ Φαίδωνος κτλ.

ΤΙΜΑΤΑΙ: Δρ. 115 ὁ τόμος ραμμένος, καὶ Δρ. 110 ἄρραφος. Ταχυδρομικά: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν ὁ ραμμένος Δρ. 15, ὁ ἄρραφος Δρ. 5. Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δρ. 35, εἴτε ραμμένος, εἴτε ἄρραφος.
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ μόνον εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα Ἐλευθερουδάκη, Κολλάρου, Σιδέρη, Σαλιβέρου κτλ.

(εὐχαριστῶ πολὺ καὶ γιὰ τὴν ἀνακώσιν καὶ γιὰ τὸ ξεσπάθωμα πῆς στὸ νῦν μου φίλο νὰ γράψῃ κι' ὁ ἴδιος, καὶ οὐ, πὸς μάγκας τόσο, ἐξακολούθει) **Μαγεμένο Ρόδο** (κῆρ, καθὼς θὰ εἶδες, σοῦ ἀνέκρινε βέβαια, μὲ τὸ ξεσπάθωμα θὰ μὸς δελεῖστε, ἔτσι μπορεῖτε, τὴν ἀγάπῃ σας, καὶ σ' εὐχαριστῶ πὸς καὶ σὺ φροντίζῃς νὰ μὲ διαδώσῃς, δειχνοτάς στὸ σχολεῖο τὰ φυλλάδια μου καὶ μελόντας γιὰ μένα) **Ἰβήροι** (γιὰ τὸ κομμάτι σου θὰ σοῦ πῶ ἅμα τὴ διαβάσω μὲ τὴ σειρά του) **Καλοῦδῶ Γ. Ἀσημασμένη** (ἔστειλα τοῖς δύο τόμοις κι' ἔχω στὴ διάθεσὴ σου ὑπόλοιπο Δρ. 70' εὐχαριστῶ πολὺ) **Ὀυρανὸν Πολύφωτον** (εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια τὰ ἔλαβα ἔλα' ἀνέκρινε καὶ τὸ ψευδώνυμο τοῦ ἀδελφοῦ σου) **Λυγαριάν, Κυκλαριάν, Χιωτοπούλαν, Ἐθθυμῆν Φαρσοπούλαν** κτλ. κτλ.

Εἰς ἕσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου θῆπαντῆσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 28ου Διαγωνισμοῦ Ἀθῶνων. Αἱ ἰδέαι τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 26 Φεβρουαρίου.

33. Δεξιόγραφος
Μὲ τὸ κῆρτὸ σὲ καλῶ,
Γέλλο μου ὁ τυφλὸς δὲν ἔχει,
Ζῶω ὠραῖο καὶ τὰ θυῶ—
Καὶ τί γογγύρα πὸς τρέχει!
Ἄρα τῶ Ἀρίωνος

34. Στοιχειόγραφος
Σοῦ κλει γλυκὰ τὰ μάτια
Καὶ στὰ λαμπρὰ καλάντια
Τοῦ ἀνείρου σ' ἀνεβάξαι.

Μ' ἄν λείψῃ ἡ κεφαλή του,
Ὁ κόσμος τὴ μόλῃ του
Τὴ μαγιῆ θανατῆζει.

35. Μεταγραμματισμὸς
Βγάξω νι καὶ βάζω μι
Καὶ τὸ κῆρτὸ στὴ σιγῆ,
Ἄπο ἔν' ἀπλό σημείο,
Ὅκοιδοῆσθε βιβλίο.

36. Ἀναγραμματισμὸς
Ἀϊσθημ' ἄγγῶ, γιὰ ποῖτα,
Τὸ γῶτα ἄν κῆρτὸ ἦτα
Καὶ τῆναγγραμῆσιν
Μπουκάλι δάποκῆσιν!

- 128456748 = Ἀρχαῖος μαθηματικὸς
216 = Πρόθεσις
347788 = Προτέρημα
45674 = Μέρος τῆς πόλεως
572168 = Ἀλιευτικὸν
678768 = Ὥρα τῆς ἡμέρας
7623 = Γυνὴ τῆς Γραφῆς
84768 = Ποταμὸς
Βασίλειος Βουλγαροκτόνος

38-42 Μαγικὸν Γράμμα
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος εἰς ἐπίστην τῶν κάτωθι λέξεων δι' εἰνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σηματοδοτοῦν μετὰ ἢ ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

ναῦς, φῆρος, Κῆρος, φανός, Ἰῆς.
Ἀγγυρολογιστάτες

43. Μικτὸν
κπν - ιο - πφκν - ιευ - κητ - οιοῦ
ἀσημασμένη Ἑλλῆς

44. Γρίφος
Τ
Τ Τ
31 ἢ Σ Τ βελ τί; ὦ!
Τ Τ
Τ

Κατάσκοπος 33

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 41

470. Φανός-φῆρος. — 471. Ἀμαρτωλὸς-ἀρματωλός. — 472. Ἡ Ρόδος, τὸ ρόδιον. — 473. 5 5 474. ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ

ς Φ ὦ (ὀλέα., Ἀάσις, σῆμα, ο α ἰσκόσις, Ἰόντιον, νόσος). ε Α κ — 475. Ἡ ἰσχὺς ἔν τῆ Κ ἑνώσει. (Ἡ ἀνάγνωσις Ο ἐκ τῆς κορυφῆς ἀκολουθεῖ τὸ ἐξωτερικὸν τρί- Π Τ γωνον καὶ κατόπι τὸ ἐ- Ο Ο σιωτερικόν). — 476. Ἄηθ, Σ Ο Σ Ἄπῃ, Σῆρα, μῆνα, Ὅσα = Ἡρα, πῆσα, Ραμῆ, ναός. — 477. ΚΑ-ΛΑΜΑΙ (Κῆρος, Ἀγγλία, Αἶνος, Αἶγυπτος, Μενέλαος, Ἀρτεμις, Ἰαάννης). — 478. Ὁ Ἐρμῆς ἦτο ψυχοπομπὸς (ὁ ερ μ' ε' σ' ι το, ψῆχο πομπός).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα Δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τμήμα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἢ λέξεις μὲ κατὰ δὲ στοιχεῖα Δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα Δρ. 1, 50. Ὁ χωριστὸς εἶχος Δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ κληρονομοῦν τὰ διπλά. Ἡ πρόκλησις εἶναι ἀπαραίτητη.

[AZ'-46]
Ἐανθὴ Ἰδρακοπούλα, τί κάνεις; πὸς βρισκεσαι; ποῖ ἢ διεθθύνεις σου;
Δοροδάϊ

[AZ'-47]
Πρωτοπαίνοντας στὸ Διαπλασκόκομο χαριετῶ δλους-εσ.
Στέλλα Βιολάντη

[AZ'-48]
ΜΓ-Λ τὸ κῆρτὸσις τὸ στοιχῆμα δὲν λέγομαι Μάρθα Νταλίτη (Διαπλασις: Βεβαίότατα).
Χαρουμάνι

[AZ'-49]
Ἐτριανδρία 3' δῆν λέγομαι οὔτε Κρα-λίθου (Διαπλ. Βεβαίότα). Ζουζοῦ

[AZ'-50]
Πρωτοπαίνοντας στὸ Διαπλασκόκομο χαριετῶ δλους-εσ.
Βενεσιάντιο Ἀουλοῦδι

[AZ'-51]
Κῆρις καὶ Κυρία τοῦ Ντάνοιγκ, τί γίνεσαι; Βρομάστε τὴν Παρταριά; στὸν χορὸ τῆς Φρούτας;
Ἄτροδητη Διαπλασοπούλα

[AZ'-52]
Φανὴ Σαχίγη, εὐτοχισμένα Χριστογενενα. Ποῖα ἢ διεθθύνεις σου;
Αἶνα Ἀγγελάκη

[AZ'-53]
Γάρραση Βρούσούλα, στὴ γιορτῆ σου δέξου, τὰς εἰλικρινετώτερας μου εὐχάς.
Κατάσκοπος «33»

[AZ'-54]
ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ»

Εἰνα μπουκέτο Χιωτοπούλες, ἐνώθησαν. Ἐσὺ σύλλογο μορφωτικῶ, γεμῆτο ἰωὴ καὶ ὄρεξη γιὰ δράση.

ΣΚΟΠΟΙ:
Ἐσοπάθωμα, Διαγωνισμοί, ἀγγραφὴ ἀπόρων στὴ Διάπλαση, φιλικὰς συγκεντρώσεις, ἔορτες.

Πρόεδρος: Δόλυ
Ἀντιπρόεδρος: Χιωτοπούλα
Γαμῆς: Μαρίνα
Γραμματεῖς: Ζίσινα
ΜΕΛΗ

Ἰωνία, Ραῖσα, Ναζῶ, Λυγαριά, Τριτόμηνα, Μίρα.

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ:
Ἐλένη Ρεζ-Ζαφειροπούλου, Ἀγνούλα ἈΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ἀθηνῶν: Μανέττυ Νελλ
Κωνσταντῶνος: Ζαμπῆς
Ὅλοπερθῶμα δεχόμεθα ἀντιπροσωπείας.

Γιὰ καλὴ ἀρχὴ προκηρύσσομε ἕνα Διαγωνισμὸ Στίχων. Ἐλευθερία στὰ θέμα. Πρόθεσις 3-μηνος. Συμμετοχὴ τρίδραχμοσ. Βραβεῖα ΔΙΑΔΕΧΤΑ!!!

Ἐβλίζομε πὸς θὰ μῆς τιμῆσουν ἔλασ ὁ καλλιτέχνης τοῦ κύκλου μας.

Δ/σις: Κῆν Ἐλένην Ζαφειροπούλου Poste-Restante, Κῆν.

«ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ»
Υ. Γ. Κανένα, δὲ θὰ βλάφομε, μ' ἀλ-λαίμονον! . . . σ' ἔποιον μῆς παρῆξει.
ΟΙ ΙΑΙΕΣ

ΜΗ ΔΗΛΩΣΟΜΕΝΕΙΤΕ πὸς κάθε παραγγελία σας γιὰ νὰ ἐντελειτῆται ἡμεῖς, πρῆπει νὰ συνοδεῖται καὶ μὲ μὴ τυπωμένη ταβία. Ἄπ' αὐτῆς μὲ τίς ὁποῖες εἰς ἀνάλωμεν κάθε ἔξοδα τὸ φύλλο.